

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 47Cpr/19/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513246465
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Srogončík
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2018:1513246465.16

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava V sudcom JUDr. Dušanom Srogončíkom v občianskoprávnej veci žalobcu: Slovak Restaurants, s.r.o., so sídlom: Bratislava, Gajova č. 11, IČO: 36 862 541, zast.: LEGAL & CORP, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom: Bratislava, Gajova č. 11, proti žalovanému: B. L., bytom: K., C. 3, zast. B.. Marcel K., advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom: Bratislava, Vajnorská č. 8/A, o zaplatenie 13 987,49 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

Súd **p r i z n á v a** žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca v podanej žalobe zo dňa 27.12.2013 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 13 987,49 Eur z dôvodu, že dňa 18.04.2013 bola vykonaná kontrola finančných prostriedkov v pokladniciach prevádzkach herní, za ktoré žalovaný zodpovedal ako vedúci herne a bol zistený rozdiel vo výške 5 847,49 Eur a žalovaný ďalej nezúčtoval prevzaté zálohy vo výške 8 140 Eur. Zistené finančné rozdiely žalobca uplatňoval z titulu schodku, prípadne z titulu náhrady škody, ktorá vznikla objednaním 400 kg kávy, pričom žalovaný na to súhlas nemal.

2. V priebehu pojednávania žalobca zobral žalobu z časti späť vo výške 4 387,01 Eur a uplatňoval od žalovaného sumu 9 600,48 Eur, keď žalobca neuznal doklady o nákupe 400 kg kávy, čo v peňažnom vyjadrení predstavovalo sumu 9 600,48 Eur.

3. Žalovaný navrhoval žalobu zamietnuť tvrdiac, že na herniach, kde bol vedúci, nemal žiadny finančný rozdiel a pridelené finančné prostriedky použil dovoľným spôsobom, a to aj na nákup tovaru, ako aj na vyplatenie výhier v prevádzkach, kde bol vedúci.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, výsluchom svedkov M. U., A. K., doplnením dokazovania opätovným výsluchom svedkyne A. K., oboznámením sa s pracovnou zmluvou, dohodou o hmotnej zodpovednosti, vnútropodnikovou smernicou o pracovných povinnostiach zamestnanca v pracovnej pozícii vedúci herne zo dňa 25.02.2012, faktúrami č. XXXXXXXXXX a XXXXXXXXX, záznamom o vykonanej kontrole zo dňa 18.04.2013, uznesením Okresného riaditeľstva policajného zboru Bratislava IV č. k. ČVS: ORP304/OEK-B4-2013 a zistil:

5. Krajský súd v Bratislave svojím rozhodnutím zo dňa 31.05.2017 č. k. 11CoPr/6/2015 zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie zo dňa 30.03.2015 v zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súd v zmysle záverov rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave opätovne vyhodnotil výsledky doterajšieho dokazovania a doplneného dokazovania a zistil:

6. Žalovaný bol zamestnaný u žalobcu na základe pracovnej zmluvy zo dňa 25.05.2012 v pracovnej pozícii vedúci prevádzky. Z pracovnej zmluvy čl. 8 písm. c) a d) okrem iného vyplýva, že zamestnanec sa zaväzuje riadne hospodáriť s prostriedkami zverenými mu zamestnávateľom, strážiť a ochraňovať majetok zamestnávateľa pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím a nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa, hrozbu škody ihneď oznámiť zamestnávateľovi a vykonať nutné opatrenia na ich zabránenie. Ďalej sa konštatuje, že zamestnanec je povinný vyúčtovať prevzaté finančné prostriedky poskytnuté zamestnávateľom na úhradu nákladov.

7. Strany sporu uzatvorili dohodu o hmotnej zodpovednosti zo dňa 25.02.2012. Z vnútro podnikovej smernice o pracovných povinnostiach zamestnancov v pracovnej pozícii vedúci herne vyplývajú povinnosti pre vedúceho herne, teda pre žalovaného a nedodržanie tejto smernice sa považuje za porušenie pracovnej disciplíny.

8. Z predloženého záznamu zo dňa 18.04.2013, ktorý bol spísaný v súvislosti s kontrolou na herniach, kde bol vedúci žalovaný, vyplýva, že bol zistený rozdiel v celkovej výške 5 847,49 Eur. V súvislosti s touto kontrolou žalobca tvrdil, že neboli predložené všetky doklady, na základe ktorých by mohol zúčtovať celkové rozdiely, čo sa aj v priebehu konania preukázalo a až po pojednávaní konanom dňa 13.10.2014 žalovaný predložil ostatné doklady, na základe ktorých žalobca upravil petit žaloby a uplatňoval pohľadávku vo výške 9 600,48 Eur, keď neuznal dve faktúry zo dňa 09.04.2013 za dodanie kávy v množstve 400 kg, čo v peňažnom vyjadrení predstavuje sumu 9 600,48 Eur. Žalobca tvrdil, že žalovaný nebol oprávnený zrealizovať nákup kávy v takomto rozsahu, čo odôvodňoval tým, že bežná mesačná spotreba kávy na jednu prevádzku zamestnávateľa je 30 kg. Žalobca ďalej tvrdil, že žalovaný bez predchádzajúceho súhlasu a bez vedomia zamestnávateľa nakúpil toto množstvo kávy. V tejto súvislosti bolo podané aj trestné oznámenie v súvislosti s nákupom tejto kávy, ktoré však bolo uznesením Okresného riaditeľstva policajného zboru Bratislava IV č. k. ČVS:ORP304/OEK-B4-213 odmietnuté z dôvodu, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania podľa § 213 ods. 1, 2 Tr. zák. Z vykonaného dokazovania, a vyplýva to hlavne z predložených faktúr, že žalovaný dodal žalobcovi 400 kg kávy a vystavil faktúry 09.04.2013 z dátumom splatnosti 10.04.2013 na celkovú sumu 9 600,48 Eur, ktorá bola aj vyplatená. Z dokazovania vplynulo, že žalovaný okrem toho, že pracoval v pozícii vedúci herní, zásoboval herne kávou a iným tovarom na základe objednávok.

9. Žalobca tvrdil, že žalovaný nemal oprávnenie objednať a uhradiť tak veľké množstvo dodanej kávy, ktoré zostalo na prevádzkach a podľa žalobcu si kompenzoval prípadné odstúpné pri skončení pracovného pomeru a jeho konanie bolo účelové. V tejto súvislosti poukazoval na to, že káva bola objednaná a uhradená 19.04.2013, inventarizácia bola 18.04.2013 a práve predtým na porade bol žalovaný upozornený na veľké čerpanie nákladov na občerstvenie. Ak takto žalovaný konal, konal v rozpore s pokynom žalobcu.

10. Žalovaný naopak tvrdil, že k dodávke kávy došlo na základe riadnej objednávky a táto bola prevzatá, pričom káva bola objednávaná na všetky prevádzky žalobcu a žiadnym spôsobom nebol stanovený limit na objednávky. Pokiaľ ide o množstvo dodanej kávy, táto sa objednávala na základe dohody so žalobcom, konkrétne s p. V., teda nešlo o svojvoľné konanie. Káva v množstve 400 kg bola dodaná 09.04.2013, nie 19.04.2013, a pokiaľ ide o celkové množstvo kávy, toto by bolo v rámci jedného roka spotrebované na všetkých prevádzkach. Ďalej tvrdil, že v žiadnom prípade nemožno hovoriť o manku, teda ako o rozdiel medzi fyzickým a účtovným stavom, keď káva sa fyzicky na sklade nachádzala a ak by sa malo hovoriť o škode, muselo by sa preukázať, či vôbec škoda vznikla a kto za ňu zodpovedá. Žalovaný ďalej konštatoval, že pracovný pomer bol ukončený 18.04.2013. Na pracovnom stretnutí, ktoré sa malo konať začiatkom apríla, oznámil žalobcovi, že ak z firmy odíde, čo mu bolo na tomto stretnutí naznačené, neodíde bez odstúpného a žalobcom mu bolo odporúčané, aby sa to realizovalo cestou nákupu kávy a o tejto skutočnosti mal mať vedomosti vedomosť pracovníčka K..

11. Žalobca naopak poukazoval na to, že prax bola taká, pokiaľ ide o nákup kávy, že na základe objednávky vedúcich prevádzok žalobca zabezpečoval objednávky, keď mal vlastnú firmu, a túto kávu distribuoval na jednotlivé prevádzky.

12. Svedkyňa M. U., ktorá pracuje ako vedúca herne, uvádzala, že ona objednávala tovar pre herňu, okrem iného aj kávu, ktorú si objednávala u žalovaného, ale nie ako vedúceho herne, ale od subjektu, ktorý podniká v tejto oblasti. Na základe zrealizovanej objednávky zaplatila protihodnotu objednaného tovaru.

Svedkyňa ďalej uviedla, že v roku 2013 sa začali viacej sledovať prevádzkové náklady a bolo tlačené k tomu, aby zásoby materiálové boli maximálne na jeden mesiac. V tomto období nebol stanovený limit na prevádzkové náklady a zásoby, až následne boli vypracované tabuľky pre každú herňu, kde bolo stanovené, aké môžu byť náklady na tú ktorú herňu. To už bolo v čase, keď žalovaný u žalobcu nepracoval.

13. Svedkyňa A. K., ktorá od marca 2012 pracovala u žalobcu vo funkcii prevádzkový manažér a z jej funkcie vyplývala povinnosť chodiť na jednotlivé prevádzky a zabezpečovala rôzne veci, okrem iného aj objednávala pre jednotlivé prevádzky tovar, množstvo záviselo od požiadavky vedúceho herne. To sa týkalo len kávy, tieto objednávky dávala žalovanému, s ktorým spolupracovala aj predtým, ako bol zamestnaný u žalobcu, ako aj následne, keď bol vedúcim herne. Na základe tejto objednávky sa mu oznamovalo, komu a v akom množstve sa má káva dodať. Neskoršie si túto činnosť zabezpečovali samotní vedúci herní a kávu si objednávali u žalovaného. Vedúcich herní si sami určovali množstvo kávy, ktoré chcú dodať, pričom nebol stanovený limit, pretože množstvo kávy záviselo od návštevnosti a veľkosti herní. Svedkyňa ďalej uviedla, že na porade 08.04.2013, ktorej sa zúčastnila, došlo k nedorozumeniu medzi žalovaným a p. M., ktorá mu vyčítala rôzne veci. Porady sa zúčastnil aj žalovaný a vyjadril sa, že nebude znášať tieto výčitky, pretože herňa, kde bol vedúci, dosahovala dobré výsledky a z porady odišiel. Za ním odišiel aj p. V., z miestnosti vyšla aj svedkyňa, mimo tejto miestnosti sa rozprávali a svedkyňa počula, že sa rozprávali o odstupnom a káve, nevedela uviesť, že v akej súvislosti. Následne, keď sa p. V. vrátil do miestnosti, oznámil, že žalovaný bude pracovať u žalobcu ešte dva týždne. Svedkyňa sa nevedela vyjadriť, či medzi žalobcom a žalovaným bola dohoda o nákupe nadštandardného množstva kávy. V tejto súvislosti uviedla, že žalobca sa jej pýtal, za aký dlhý čas sa môže spotrebovať 400 kg kávy, na čo mu odpovedala, že za mesiac sa dá spotrebovať 4-5 kg kávy na jednu prevádzku a 400 kg by sa dalo spotrebovať za 10 mesiacov. Svedkyňa bola v domnení, že táto otázka bola v súvislosti s tým, že počula rozhovor o odstupnom a káve. Svedkyňa ďalej potvrdila, že dňa 18.04.2014 sa zúčastnila kontroly, pri nej boli zistené chýbajúce peniaze, čo bolo zdôvodňované tým, že hodnota týchto peňazí sa rovná hodnote nakúpenej kávy. Svedkyňa ďalej uviedla, že po vykonanej kontrole zo dňa 18.04.2014 a po vykonanom zápise odišla do kancelárie žalobcu, kde sa malo vykonať vyúčtovanie, to jest malo ísť o doklady za celý mesiac, zo strany žalobcu doklady prevzaté neboli z dôvodu, že tam boli aj doklady týkajúce sa kávy. Svedkyňa ďalej potvrdila, že limity na jednotlivé prevádzky neboli stanovené, tieto sa stanovili až po tom, keď sa stala riaditeľkou p. M. a ďalej potvrdila, že od žalobcu vedúci prevádzok dostali príkaz neobjednávať kávu od žalovaného.

14. Na základe návrhu právneho zástupcu žalovaného bola opätovne vypočutá svedkyňa A. K., ktorá uviedla nasledovné: na porade, ktorá sa konala dňa 08.04.2013 vyšla z tejto miestnosti za účelom prinesenia nejakých materiálov, ktoré mala vo svojej kancelárii, na chodbe stáli a rozprávali sa p. V. a p. L. a od nich stála 1,5-2 metre a počula, o čom sa rozprávajú. Rozprávali sa o skončení pracovného pomeru a p. V. povedal p. L., že bude končiť pracovný pomer a forma odstupného bude vyriešená tým, že pán L. dodá isté množstvo kávy, ktoré bude kompenzovať odstupné. Na porade boli vytykané p. L. isté nedostatky, s čím p. L. nesúhlasil a p. V. na porade povedal, že p. L. končí vo firme o 2-3 týždne, keď sa nájde nejaká náhrada. Na otázku, či pri rozhovore na chodbe bola medzi p. V. a p. L. nejaká nervozita, svedkyňa uviedla, že nie, že nervozita bola v priebehu porady. Na otázku, čo riešila svedkyňa s p. V. po porade zo dňa 08.04.2013, uviedla, že p. V. jej v jeho kancelárii povedal, aby pripravila dohodu o skončení pracovného pomeru, časovo to bolo vymedzené s posunutím o 2-3 týždne. Pri tomto stretnutí sa bavili aj o odstupnom, resp. forme, ako sa to vyrieši, a pri tejto príležitosti sa jej p. V. pýtal, aké množstvo kávy sa dá spotrebovať a o množstve sa rozprával p. V. s p. L. na chodbe a svedkyňa uviedla, že toto množstvo kávy sa dá spotrebovať za 8-10 mesiacov, pričom záruka kávy bola 1,5 roka. P. V. jej povedal, aby zavolala p. L., aby prišiel podpísať dohodu o skončení pracovného pomeru. Dohodu o skončení pracovného pomeru pripravila svedkyňa, dôvod uvedený nebol a p. L. prišiel podpísať dohodu o skončení pracovného pomeru. Svedkyňa ďalej potvrdila, že na stretnutí s p. V. sa prepočítavalo množstvo kávy, ktorým by sa vykompenzovalo odstupné. Svedkyňa ďalej uviedla, že p. V. jej dal pokyn na objednanie 400 kg kávy a toto množstvo svedkyňa objednala u p. L.. Pokiaľ ide o spôsob úhrady dodaného množstva kávy, spôsob úhrady mal byť taký, že to malo ísť z peňazí, ktoré sú dávané prevádzke na úhradu nákladov. Svedkyňa sa nevedela vyjadriť, že prečo došlo k okamžitému skončeniu pracovného pomeru s p. L., keď predtým sa dohodlo na dohode o skončení pracovného pomeru. Svedkyňa na otázku právneho zástupcu žalovaného, či bola požiadaná p. V., aby pomlčala o dohode ohľadom objednávky kávy medzi p. L. a p. V. buď na súde alebo polícii uviedla, že áno, že bola požiadaná p. V., aby túto dohodu nekonkretizovala. Rozpornosť výpovedí svedkyne na pojednávaní

dňa 09.03.2015 a 29.01.2018 svedkyňa vysvetľovala tým, že v čase vypočutia na súde 09.03.2015 bola ešte zamestnankyňou žalobcu, bola pod istým tlakom. Teraz, keď už nie je zamestnankyňou, nebola pod tlakom a jej výpoveď je pravdivá tak, ako ju uviedla 29.01.2018. Poukazovala na to, že na otázky odpovedala tak, ako boli kladené, teda nešlo sa do konkrétností. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, aby svedkyňa vysvetlila rozpor z pojednávania dňa 09.03.2015, kde jej bola položená otázka, či medzi žalobcom a žalovaným bola nejaká dohoda o nákupe nadštandardného množstva kávy, svedkyňa vtedy uviedla, že nemá takú vedomosť, na pojednávaní 29.01.2018 uviedla, že takto vypovedala z dôvodu, že bola pod tlakom zamestnávateľa a p. V. jej povedal, aby sa to nekonkretizovalo na súde a ani na polícii. Svedkyňa ďalej konštatovala, že obidve výpovede sú pravdivé, pričom pri prvej výpovedi bola pod tlakom zamestnávateľa, teraz už nie je, pričom otázky na pojednávaní 29.01.2018 boli konkrétnejšie, v čase prvej výpovede bola tehotná, chodila po súde a polícii, čo nemalo na ňu dobrý dopad. Svedkyňa ďalej uvádzala, že na polícii bola vypočutá dvakrát, vedela, že o čom bude vypovedať, keď malo ísť o spreneveru peňazí, čo sa zistilo pri odovzdávaní agendy p. L.. Svedkyňa uviedla, že ona nikdy nepripomenula p. V. dohodu zo dňa 08.04.2013. svedkyňa ďalej uviedla, že pri kontrole zo dňa 18.04.2013, kde bolo zistené manko, sa p. L. vyjadril tak, že tento rozdiel je káva a tá káva je kompenzácia za rozdiel vo vyúčtovaní. Tento postup p. V. prijať nechcel. Svedkyňa ďalej uviedla, že t. č. sa nekontaktuje s p. L., a nebola kontaktovaná p. L. pred pojednávaním v roku 2015 a ani v roku 2018.

15. Žalobca na pojednávaní dňa 09.03.2015 potvrdil, že káva v množstve 400 kg sa zrejme nachádza v priestoroch herní, kde bol vedúci žalovaný, bol daný zákaz kávu ponúkať, pretože ju nepovažuje za kávu jeho. Pokiaľ ide o iné prevádzky, tam bol vydaný zákaz objednávať kávu u žalovaného.

16. Súd v rámci dokazovania sa zaoberal otázkou skončenia pracovného pomeru žalobcu so žalovaným, čo nepriamo súvisí s uplatnením náhrady škody. P. V. vypovedal na polícii dňa 30.05.2013, že zistené nedostatky v práci p. L. boli prejednané na porade dňa 12.04.2013, zrejme malo ísť o dátum 08.04.2013, a p. V. konštatoval, že sa s ním telefonicky dohodol na ukončení pracovného pomeru dohodu ku dňu 18.04.2013 s tým, že do 18.04.2013 bude riadne vykonávať funkciu prevádzkára. Táto skutočnosť je uvádzaná aj v trestnom oznámení zo dňa 23.04.2013. Pri opätovnom výsluchu p. V. v trestnom konaní zo dňa 29.01.2014 p. V. opätovne konštatuje, že sa dohodli na skončení pracovného pomeru a vypracuje sa dohoda o skončení pracovného pomeru, ktorá mala byť podpísaná 18.04.2013. Ďalej v tejto výpovedi skonštatoval, že s p. L. bol skončený pracovný pomer okamžite, čo odôvodňoval protiprávnym konaním práve v súvislosti s nákupom 400 kg kávy. Rozhodnutie o okamžitom skončení pracovného pomeru odmietol prevziať žalovaný dňa 24.04.2013 a týmto dňom bol aj odhlásený v Sociálnej poisťovni.

17. Podľa § 179 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie okrem prípadov uvedených v § 182 a 185.

18. Podľa § 179 ods. 2 Zákonníka práce zamestnanec zodpovedá aj za škodu, ktorú spôsobil úmyselným konaním proti dobrým mravom.

19. Podľa § 182 ods. 1 Zákonníka práce ak zamestnanec prevzal na základe dohody o hmotnej zodpovednosti zodpovednosť za zverené hotovosti, ceniny, tovar, zásoby materiálu alebo iné hodnoty určené na obeh alebo obrat, ktoré je povinný vyúčtovať, zodpovedá za vzniknutý schodok. V dohodách sa môže so zamestnancami súčasne dohodnúť, že ak budú pracovať na pracovisku s viacerými zamestnancami, ktorí uzatvorili dohodu o hmotnej zodpovednosti, zodpovedajú s nimi za schodok spoločne (spoločná hmotná zodpovednosť).

20. Podľa § 182 ods. 2 Zákonníka práce dohoda o hmotnej zodpovednosti sa musí uzatvoriť písomne, inak je neplatná.

21. Podľa § 182 ods. 3 Zákonníka práce zamestnanec sa zbaví zodpovednosti celkom alebo sčasti, ak preukáže, že schodok vznikol celkom alebo sčasti bez jeho zavinenia.

22. Podľa § 186 ods. 1 Zákonníka práce zamestnanec, ktorý zodpovedá za škodu, je povinný nahradiť zamestnávateľovi skutočnú škodu, a to v peniazoch, ak škodu neodstráni uvedením do predchádzajúceho stavu a ak túto škodu zamestnávateľ od zamestnanca požaduje.

23. Podľa § 186 ods. 2 Zákonníka práce náhrada škody spôsobená z nebanlivosti, ktorú zamestnávateľ požaduje od zamestnanca, nesmie u jednotlivého zamestnanca presiahnuť sumu rovnajúcu sa štvornásobku jeho priemerného mesačného zárobku pred porušením povinnosti, ktorým spôsobil škodu. Toto obmedzenie neplatí, ak ide o osobitnú zodpovednosť zamestnanca podľa § 182 až 185 alebo ak bola škoda spôsobená pod vplyvom alkoholu alebo po požití omamných látok alebo psychotropných látok.

24. Na základe vykonaného dokazovania súd žalobu žalobcu zamietol. Z dokazovania vyplynulo, a to bolo medzi účastníkmi nesporné, že na základe objednávky žalovaný doručil žalobcovi 400 kg kávy, za dodávku tejto kávy bolo uhradených 9 600,48 Eur, čo bolo preukázané faktúrami, keď tieto boli vytavené 09.04.2013 s dátumom splatnosti 10.04.2013. Ďalej bolo nesporné, že množstvo kávy, ktoré bolo objednané, zostalo na prevádzke žalobcu, pričom tento túto kávu nepovažoval za svoju a teda nebola poňatá do stavu zásob. Z dokazovania ďalej vyplynulo, že išlo o neobvyklé množstvo kávy, keď v priemere sa mesačne spotrebovalo asi 30 kg kávy, pričom kávu si objednávali jednotliví vedúci prevádzok herní a neobjednávala sa káva na všetky prevádzky.

25. Spornou teda zostala otázka, či došlo k dohode o objednaní tohto množstva kávy medzi p. V. a p. L., keď tu tvrdenia boli rozdielne, keď žalobca tvrdil, že takto žalovaný postupoval svojvoľne a žalovaný tvrdil, že tak postupoval na základe dohody v súvislosti so skončením pracovného pomeru. Súd vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania pokiaľ ide o formu skončenia pracovného pomeru tak, že ku skončeniu pracovného pomeru došlo dohodou k 18.04.2013, čo vyplýva z výpovede svedkyne K., ako aj samotného p. V., ako aj p. L.. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že k okamžitému skončeniu pracovného pomeru podľa žalobcu malo dôjsť k 24.04.2013, hoci predtým bol pracovný pomer skončený. Pokiaľ ide o možnosť odstupného, táto by prichádzala do úvahy len v prípade dohody o skončení pracovného pomeru, keď že ide o dvojstranný právny úkon, s ktorým vyjadrujú súhlas obe strany, pri okamžitom skončení pracovného pomeru odstupné vyplácané nemôže byť, pretože na to nie je zákonný dôvod, tým viac, ak k okamžitému skončeniu pracovného pomeru dochádza pre porušenie pracovnej disciplíny. Súd vychádza z toho, že žalovaný nekonal svojvoľne, keď tu predchádzala dohoda, čo potvrdil aj sám žalobca, potvrdil to žalovaný, ako aj svedkyňa K., ktorá na pojednávaní dňa 29.01.2018, že dňa 08.04.2013 na základe pokynu p. V. pripravila dohodu o skončení pracovného pomeru, pri tomto stretnutí sa bavili o odstupnom, resp. forme, že ako sa to vyrieši a rozprávali sa o množstve kávy, ktorá sa dá spotrebovať. Podľa jej vyjadrenia p. L. prišiel podpísať dohodu o skončení pracovného pomeru, dôvod tam uvedený nebol. Množstvo kávy mala objednávať p. K. na pokyn p. V. u p. L.. Súd sa v tomto smere zaoberal hodnovernosťou výpovede svedkyne A. K., ktorá nevytvrdela zhodne na pojednávaní dňa 09.03.2015 a 29.01.2018, rozpor vysvetlila tým, že v čase 09.03.2015 bola ešte zamestnankyňou žalobcu, bola pod istým tlakom, teraz ten tlak odpadol, keď už u žalobcu nie je zamestnaná. Súd uveril tvrdeniu svedkyne K. aj s poukazom na skutočnosť, že už na pojednávaní dňa 09.03.2015 uviedla, že počula rozhovor na chodbe medzi p. V. a L., keď obsah rozhovoru sa týkal odstupného a kávy, čo rovnako potvrdila aj na pojednávaní dňa 29.01.2018, avšak na neskoršom pojednávaní konkrétnejšie uvádzala obsah započutého rozhovoru. Zároveň svedkyňa zhodne na pojednávaní dňa 09.03.2015 ako aj 29.01.2018 uviedla, že sa jej p. V. pýtal, že za aký dlhý čas sa dá spotrebovať 400 kg kávy, a svedkyňa uviedla, že si túto otázku dala do súvisu s rozhovorom, ktorý započula o odstupnom a káve, takže jej výpoveď nemožno považovať za nehodnovernú, ako tvrdil žalobca, avšak s poukazom na to, že svedkyňa bola v minulosti zamestnancom žalobcu, mohla vzniknúť reálna obava o stratu zamestnania, keď na pojednávaní dňa 29.01.2018 svedkyňa uviedla, že p. V. ju inštruoval, že ako má na súde a na polícii vypovedať. Súd vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania tak, že káva bola objednaná a dodaná na základe dohody, teda nie svojvoľne, čo potvrdila svedkyňa K., že malo ísť o dohodu o skončení pracovného pomeru, to potvrdil p. V., ako aj žalovaný, pričom to má aj logickú súvislosť s vyriešením skončenia pracovného pomeru a riešenie nasledovného odstupného, aj keď nešlo o štandardnú formu. Pri tomto vyhodnotení dokazovania ak žalovaný neporušil žiadnu povinnosť, nemôže niesť zodpovednosť titulom náhrady škody tak, ako to uplatňoval žalobca, keď neboli naplnené ustanovenia Zákonníka práce uvedené v § 179 a 182.

26. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie, na tunajšom súde, písomne vo 2 vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a musí byť odvolateľom podpísané.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú pod písm. a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).